

अनियतत्वं द्यूतकरूपेणोपसंहरति प्राणएव ग्लहः पणोयस्मिन् इषवएवाक्षाः यस्य वाहनान्येवेतस्ततश्चाल्यमानानि आसनानि फलकायस्मिन् ॥
॥ १७ ॥ गतालीकं निष्कपटम् ॥ १८ ॥ भक्तः सेवितवानसि ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्य तव स्वातकोदकैः गर्तादिजलोपमैः स्वर्गादिभिः
किम् ॥ २२ ॥ युद्धानां संग्रामाणां पती मुख्यौ ॥ २३ ॥ हेमारिष श्रेष्ठराजन् ॥ २४ ॥ २५ ॥ उक्तं तं मूलं ययोस्ताभ्याम् रक्तं स्रवतीति तथा गोत्रः

प्राणग्लहोऽयं समरदृष्टवक्षोवाहनासनः ॥ अत्र न ज्ञायतेऽमुष्यजयोऽमुष्यपराजयः ॥ १७ ॥ श्रीशुक उवाच इं
द्रो वृत्रवचः श्रुत्वा गतालीकमपूजयत् ॥ गृहीतवज्रः प्रहसंस्तमाहगतविस्मयः ॥ १८ ॥ अहोदानवसिद्धोऽस्य
स्य ते मतिरीदृशी ॥ भक्तः सर्वात्मनात्मानं सुहृदं जगदीश्वरम् ॥ १९ ॥ भवानतार्षीन्मायां वै वैष्णवीं जनमोहिनी
म् ॥ यद्विहाया सुरं भावं महापुरुषतांगतः ॥ २० ॥ खल्विदं महदाश्चर्यं यद्रजः प्रकृतेस्तव ॥ वासुदेवे भगवति स
त्त्वात्मनि दृढामतिः ॥ २१ ॥ यस्य भक्तिर्भगवति हरौ निःश्रेयसेश्वरे ॥ विक्रीडतोऽमृतां भोधौ किं क्षुद्रैः स्वातकोद
कैः ॥ २२ ॥ श्रीशुक उवाच इति ब्रुवाणा वन्योऽन्यधर्मजिज्ञासयानृप ॥ युयुधाते महावीर्या विद्रवत्रौ युधांपती
॥ २३ ॥ आविध्य परिघं वृत्रः कार्णाय समरिंदमः ॥ इंद्राय प्राहिणो ह्योरं वामहस्तेन मारिष ॥ २४ ॥ स तु वृत्रस्य प
रिघं करं च करभोपमम् ॥ चिच्छेद युगपद्देवो वज्रेण शतपर्वणा ॥ २५ ॥ दोभ्यामुत्कृतमूलाभ्यां वभोरक्तस्रवो
ऽसुरः ॥ छिन्नपक्षो यथा गोत्रः स्वात् श्रष्टो वज्रिणाहतः ॥ २६ ॥ कृत्वाऽधरां हनुं भूमौ दैत्यो दिव्युत्तरां हनुम् ॥ न
भोगं भीरवक्रेण लेलिहोल्बणजिह्वया ॥ २७ ॥ दंष्ट्राभिः कालकल्याभिर्ग्रसन्निव जगन्नयम् ॥ अतिमात्रमहा
काय आक्षिपन्तरसागिरीन् ॥ २८ ॥ गिरिराट्पादचारी वपञ्चां निर्जरयन् महीम् ॥ जग्रास स समासाद्य वज्रि
णं सहवाहनम् ॥ २९ ॥ महाप्राणो महावीर्यो महासर्प इव द्विपम् ॥ वृत्रग्रस्तं तमालक्ष्य स प्रजापतयः सुराः ॥ ३० ॥

पर्वतः ॥ २६ ॥ कृत्वाऽधरामित्यादेर्जग्रासेति तृतीयेनान्वयः न भोवद्रंभीरेण वक्रेण लेलिहः सर्पः तद्वत् उल्बणया जिह्वया ॥ २७ ॥ कालक
ल्याभिः ग्रसन् चालयन् ॥ २८ ॥ निर्जरयन् चूर्णयन् ॥ २९ ॥ महाप्राणो महाबलः महावीर्यो महाप्रभावः ॥ ३० ॥